

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC- 468/13/25536,25546

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 18 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w K. o nakazanie udostępnienia informacji w zakresie frekwencji usamodzielniającego się wychowanek Pana N.R. na zajęciach szkolnych w P.

nakazuję P. udostępnienie Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej informacji w zakresie frekwencji usamodzielniającego się wychowanek Pana N.R. na zajęciach szkolnych w ww. szkole.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w K., zwanego dalej MOPS, o nakazanie udostępnienia informacji w zakresie frekwencji usamodzielniającego się wychowanek Pana N.R. na zajęciach szkolnych w P., zwanej dalej Szkołą. We wniosku podano, że wychowanek ten otrzymywał comiesięczną pomoc na kontynuowanie nauki, przyznaną na podstawie art. 89 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2013r. poz. 182 ze zm.). Wychowanek nie wywiązywał się z obowiązku współpracy z MOPS. Wskazano, że ww. dane dotyczące wychowanek są istotne ze względu na pozyskanie informacji, że został on skreślony z listy słuchaczy i zapisał się na kolejny kierunek w Szkole. Wtedy MOPS zobowiązany jest na podstawie art. 92 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U z. 2013 r. poz. 135 ze zm.) w związku z art. 104 ustawy o pomocy społecznej przeprowadzić postępowanie administracyjne w celu sprawdzenia, czy nie doszło do pobrania nienależnych świadczeń, które podlegałyby egzekucji. Podniesiono: „Pierwszym krokiem w celu zbadania czy wychowanek kontynuował naukę jest sprawdzenie jego frekwencji na zajęciach i przeanalizowanie czy nie została przerwana ciągłość procesu nauczania. W przypadku braku tak istotnej dla postępowania administracyjnego informacji, tutejszy Ośrodek nie jest w stanie badać sytuacji wychowanek i tym samym sprawdzić czy nie doszło do zmarnotrawienia finansów publicznych. Do dnia dzisiejszego wychowanek nie nawiązał z tutejszym Ośrodkiem kontaktu i to stanowi przesłankę, iż tutejszy Ośrodek poszukuje wyjaśnienia sytuacji w innych instytucjach. (...) Informacja dotycząca potwierdzenia uczestnictwa wychowanek

w obowiązkowych zajęciach jest niezbędna w celu rzetelnego wykonania zadania własnego i zleconego z zakresu pomocy społecznej. Nie widzimy więc podstawy do odmowy udzielenia żądanych informacji przez szkołę, która poprzez uzyskanie wpisu na listę placówek oświatowych (a więc takich, której uczniowie mogą zwracać się do ośrodków pomocy społecznej z wnioskami o wypłatę świadczeń na kontynuowanie nauki) staje się jednostką organizacyjną prawa publicznego zobowiązaną zgodnie z art. 105 ustawy o pomocy społecznej do udzielenia jednostce pomocy społecznej żądanej informacji koniecznej do rzetelnego zbadania sytuacji uprawniającej do dalszej wypłaty świadczenia i ustalenia czy wypłacone już środki nie zostały zmarnotrawione”.

W toku przeprowadzonego w sprawie postępowania administracyjnego Generalny Inspektor dokonał następujących ustaleń:

1. MOPS pismem z dnia [...] grudnia 2011 r., wskazując: „Dotyczy N.R. - usamodzielniającego się wychowanka”, zwrócił się do Szkoły o podanie informacji dotyczącej frekwencji Pani [...] na zajęciach w liceum ogólnokształcącym od października do grudnia 2011 r.
2. Pismem z dnia [...] stycznia 2012r. MOPS zwrócił się do Szkoły o podanie informacji dotyczącej frekwencji Pana N.R. na zajęciach w liceum ogólnokształcącym Szkole od października do grudnia 2011 r. przez podanie: liczby wszystkich godzin lekcyjnych w danym miesiącu, liczby godzin nieobecnych w danym miesiącu, liczby godzin nieobecnych, ale usprawiedliwionych w danym miesiącu, oraz liczby godzin, na których wychowanek był obecny w danym miesiącu.
3. Pismem z dnia [...] marca 2012 r. MOPS ponownie zwrócił się z prośbą o podanie ww. informacji dotyczącej frekwencji Pana N.R. na zajęciach w Szkole w ww. okresie.
4. W piśmie Szkoły do MOPS z dnia [...] marca 2012r. podano, że ww. wychowanek był w roku szkolnym 2011/2012 słuchaczem Szkoły kształcącej w [...], został skreślony z listy słuchaczy z dniem [...] lutego 2012 r., następnie dnia [...] marca 2012 r. zapisał się do Szkoły na kierunek [...], przewidywany czas ukończenia nauki to luty 2014 r.
5. Pismem z dnia [...] marca 2012 r. MOPS zwrócił się do Szkoły z prośbą o podanie informacji dotyczącej frekwencji ww. osoby na zajęciach w Szkole od października 2011 r. do stycznia 2012 r. w zakresie podanym w pkt 2 oraz o wskazanie powodu skreślenia jej z listy słuchaczy.
6. W piśmie do MOPS z dnia [...] kwietnia 2012 r. C. Sp. z o.o. , zwane dalej C., wskazało, że przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) „nakładają obowiązek wykazania faktu pobierania nauki na osobę uprawnioną do pobierania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych a nie na Szkołę w której osoba ta pobiera naukę. (...) na żądanie słuchacza Szkoły, których organem prowadzącym jest C. Sp. z o.o. wydają zaświadczenia o pobieraniu nauki. Wobec powyższego żądania udzielania informacji na temat słuchaczy są nieuzasadnione”.
7. W piśmie do Szkoły z dnia [...] maja 2012 r. MOPS wskazał, że środkami FUS dysponuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a nie MOPS. Na podstawie: art. 240 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U z. 2013 r. poz. 135 ze zm.), art. 105 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) MOPS ponownie wniósł o udostępnienie danych wymienionych w pkt 5, podnosząc: „Ww. informacje są niezbędne w celu ustalenia, czy ww. wychowanek pobrał nienależne mu świadczenia z pomocy społecznej”.
8. Pismem z dnia [...] maja 2012 r. C. ponowiło odpowiedź z dnia [...] kwietnia 2012 r.
9. Pismem z dnia [...] maja 2012 r. MOPS złożył do Prezesa Zarządu C. skargę na bezczynność Dyrektora Szkoły. Wskazano, że Pan N.R. jest usamodzielniającym się wychowankiem, który otrzymuje z MOPS pomoc pieniężną na kontynuowanie nauki, przyznaną na podstawie

przepisów ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. „Jednym z warunków przyznania ww. pomocy jest fakt kontynuowania nauki tj. systematycznego, ciągłego uczestniczenia w zajęciach szkolnych, zaliczania poszczególnych przedmiotów i regularnego zdobywania wiedzy. Innym warunkiem jest zobowiązanie się wychowanka do realizacji indywidualnego programu usamodzielnienia. Pan R. zobowiązał się do kontynuacji nauki, współpracy z tutejszym Ośrodkiem oraz informowania o wszelkich zmianach w swojej sytuacji materialnej, osobistej, rodzinnej i zdrowotnej. Nie wywiązał się jednak ze swoich zobowiązań wobec tutejszego Ośrodka”. Szkoła dwukrotnie odmówiła wydania zaświadczenia potwierdzającego frekwencje ww. wychowanka, podnosząc, że może ono być wydane tylko na wniosek słuchacza. Zdaniem MOPS zostały naruszone m.in. przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), podczas gdy: „Szkoła policealna w której uczy się usamodzielniający się wychowanek staje się instytucją publiczną i jest zobowiązana do współpracy z innymi organami administracji publicznej”.

10. W odpowiedzi do MOPS z dnia [...] czerwca 2012r. C. wskazało, że art. 105 ustawy o pomocy społecznej nie obejmuje szkół niepublicznych, oraz wezwało MOPS do wskazania „konkretnej podstawy prawnej uzasadniającej udostępnienie Państwu danych osobowych Pana N.R.”. Dodano, że C. „nie jest organem postępowania administracyjnego w rozumieniu przepisów ustawowych, lecz jednostką organizacyjną prawa prywatnego w związku z czym nie mają do niego zastosowania przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego”.
11. W wyjaśnieniach złożonych Generalnemu Inspektorowi C. wskazało, że przepisy powołane w piśmie MOPS z dnia [...] maja 2012 r. „nie odnoszą się do zaistniałej sytuacji”, bo art. 105 ustawy o pomocy społecznej „nie obejmuje jednak spółek prawa handlowego”. Jednocześnie C. zwróciło się do GODO o „wskazanie konkretnej podstawy prawnej uzasadniającej udostępnienie” MOPS danych osobowych ww. wychowanka.
12. W odpowiedzi na pytanie GODO, czy C. posiada informacje, o które wnosi MOPS, C. wskazało, że „dane te wynikają z dzienników lekcyjnych prowadzonych przez szkołę, której organem prowadzącym jest” C. Odnośnie do podstawy prawnej odmowy udzielenia MOPS żądanych informacji wskazano: „zgodnie z zasadą legalizmu stanowiącą jedną z naczelných zasad postępowania administracyjnego, to organ musi działać na podstawie prawidłowej podstawy prawnej a wskazana przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej nie dotyczy C. Sp. z o.o. jako podmiotu prawa prywatnego”, dlatego to nie na C., lecz na MOPS „ciąży obowiązek wykazania podstawy prawnej żądania”.
13. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Szkoła wskazała, że „nie przetwarza żadnych informacji dotyczących słuchacza, gdyż dane te wynikają bezpośrednio z dokumentacji oświatowej w postaci dzienników lekcyjnych prowadzonych przez szkołę”, a dalej powtórzono wyjaśnienia C. zawarte w pkt 12.
14. W kolejnym piśmie Szkoła podała, że „ewidencjonuje obecność i nieobecność słuchaczy na zajęciach w dziennikach lekcyjnych, jednakże nie prowadzi zbiorczego zestawienia tych danych gdyż dane te wynikają bezpośrednio z dokumentacji szkolnej. (...) Szkoła nie wydała żadnej decyzji w zakresie odmowy udostępnienia żądanych przez MOPS danych”. Dodano, że MOPS „wskazał podstawę prawną, która nie uprawniała do żądania tych danych a są to dane indywidualne słuchacza, które bez jego zgody nie mogą być udostępniane. (...) obowiązek podania wnioskowanych informacji nałożony jest jedynie na podmioty prawa publicznego”, zaś C. „jako podmiot prawa prywatnego nie podlega regulacjom w tym zakresie”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Przedmiotem postępowania administracyjnego w sprawie jest odmowa udostępnienia na rzecz MOPS w K. informacji w zakresie frekwencji usamodzielniającego się wychowanka Pana N.R. na zajęciach szkolnych w P., której organem prowadzącym jest C. Sp. z o.o. Treść wniosków MOPS o udostępnienie ww. danych oraz odpowiedzi Szkoły i C. zostały szczegółowo przedstawione w stanie faktycznym decyzji.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych przez przetwarzanie danych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, m.in. ich przechowywanie i udostępnianie.

Każda forma przetwarzania danych osobowych wskazana w art. 7 pkt 2 ww. ustawy powinna znaleźć uzasadnienie w jednej z przesłanek warunkujących legalność tego procesu, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przepis ten stanowi, że przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Z powołanego przepisu wynika, że zgoda osoby, której dane dotyczą, nie jest jedyną i wyłączną okolicznością czyniącą proces przetwarzania tych danych legalnym, a ponadto ustawa o ochronie danych osobowych nie daje żadnych podstaw ku temu, by traktować ją w sposób uprzywilejowany jako przesłankę główną, podstawową (tak J.Barta, P.Fajgielski, R.Markiewicz, „Ochrona danych osobowych. Komentarz”, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Warszawa 2011, s. 447). Chybiony jest więc argument Szkoły, że żądane przez MOPS dane osobowe słuchacza nie mogą być udostępniane bez jego zgody. Wymaga podkreślenia, że jeśli istnieją przepisy prawa zobowiązujące do udostępnienia danych osobowych, to znajdują one zastosowanie jako przesłanka legalizująca ten proces (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy), nawet jeśli osoba, której dane dotyczą, nie wyrazi na to zgody.

W tej sprawie jako podstawę żądania udostępnienia przez Szkołę danych osobowych Pana N.R. na zajęciach szkolnych w Szkole MOPS wskazał art. 240 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, art. 105 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy o ochronie danych osobowych.

Zgodnie z art. 240 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.) do pomocy dla osób usamodzielnianych, które przed dniem wejścia w życie tej ustawy opuściły rodzinę zastępczą albo placówkę opiekuńczo-wychowawczą, albo pobierają pomoc przyznaną im na podstawie art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Z uwagi na uzasadnienie wniosków MOPS o udostępnienie informacji w zakresie frekwencji usamodzielniającego się wychowanka oraz treść skargi do GIODO powołać należy przepisy ustawy o pomocy społecznej dotyczące pomocy dla osób usamodzielnianych. Zgodnie z jej art. 88 ust. 1 osoba pełnoletnia opuszczająca dom pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, (...) oraz schronisko dla nieletnich, zakład poprawczy, specjalny ośrodek szkolno-wychowawczy, specjalny ośrodek wychowawczy, młodzieżowy ośrodek socjoterapii zapewniający całodobową opiekę i młodzieżowy ośrodek wychowawczy, zwana dalej "osobą usamodzielnianą", zostaje objęta pomocą mającą na celu jej życiowe usamodzielnienie i integrację ze środowiskiem przez pracę socjalną, a także pomocą: 1) pieniężną na usamodzielnienie; 2) pieniężną na kontynuowanie nauki; 3) w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych, w tym w

mieszkańcu chronionym; 4) w uzyskaniu zatrudnienia; 5) na zagospodarowanie - w formie rzeczowej. W myśl ust. 6 ww. przepisu warunkiem uzyskania ww. pomocy jest zobowiązanie się osoby usamodzielnianej do realizacji indywidualnego programu usamodzielnienia, opracowanego wspólnie z opiekunem usamodzielnienia, zatwierdzonego przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie. W myśl art. 89 ust. 2 pomoc pieniężna na kontynuowanie nauki (...) przysługuje osobie usamodzielnianej kontynuującej naukę w gimnazjum, szkole ponadpodstawowej, szkole ponadgimnazjalnej lub w szkole wyższej. Pomoc tę przyznaje się na czas nauki, do czasu jej ukończenia, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez osobę usamodzielnianą 25 lat (ust. 3). Wg ust. 8 ww. przepisu pomocy tej zaprzestaje się udzielać w przypadku, gdy osoba usamodzielniana: 1) kontynuuje naukę w szkole ponadgimnazjalnej, szkole ponadpodstawowej lub szkole wyższej, która zapewnia nieodpłatną naukę i nieodpłatne pełne utrzymanie lub 2) bez uzasadnionych powodów zmieniła trzykrotnie na tym samym poziomie kształcenia szkołę lub szkołę wyższą, o których mowa w pkt 1. W myśl art. 104 ust. 1 ww. ustawy należności z tytułu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej, z tytułu opłat określonych przepisami ustawy oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej sądy, organy i jednostki organizacyjne są obowiązane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, udostępnić lub udzielić na wniosek pracownika socjalnego odpowiednich informacji, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej.

Z ww. przepisu wynika jednoznacznie, że do udzielenia MOPS wnioskowanych informacji zobligowane są jednostki organizacyjne bez względu na ich rodzaj. Ustawodawca nie dokonał zawężenia tej definicji i nie wskazał, że termin ten odnosi się wyłącznie do jednostek prawa publicznego, więc błędne jest stanowisko, że ten przepis nie dotyczy organu prowadzącego Szkołę jako podmiotu prywatnego, spółki prawa handlowego, ani Szkoły jako placówki niepublicznej. Również w doktrynie wskazuje się: „Podmioty zobowiązane do współdziałania z pracownikiem socjalnym zostały określone szeroko. (...) Pod pojęciem jednostek organizacyjnych można ująć wszelkie podmioty niebędące osobami fizycznymi. Zakres zastosowania niniejszego przepisu będzie się odnosił w szczególności do placówek oświatowych (...) Podmioty te zobowiązane są udzielać informacji niezwłocznie, czyli natychmiast, od ręki, jeżeli jest to niemożliwe, informacje należy przekazać w ciągu 7 dni, licząc od dnia otrzymania wniosku pracownika socjalnego. W przypadku opieszałości podmiotu należy ponowić prośbę o udzielenie informacji, a następnie zawiadomić zwierzchnika podmiotu nierealizującego obowiązku określonego w niniejszym przepisie. Informacje mają być udostępnione lub udzielone, co może polegać na umożliwieniu wglądu do dokumentów, sporządzenia z nich notatek, kserokopii lub na ustnym oraz pisemnym przekazaniu informacji albo na wystawieniu określonego dokumentu (np. zaświadczenia). Pracownik socjalny może się domagać jedynie informacji mających znaczenie dla wydania decyzji w sprawie świadczenia z pomocy społecznej. (...) Przekazane informacje należy traktować jako dowód w postępowaniu administracyjnym z zakresu pomocy społecznej” (Iwona Sierpowska, „Ustawa o pomocy społecznej. Komentarz”, ABC 2009).

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że Pan N.R., korzystający ze świadczeń pomocy społecznej w postaci pomocy na usamodzielnienie się i kontynuowanie nauki, zaprzestał dostarczania stosownych informacji do MOPS, który ma obowiązek kontrolować zasadność i celowość przyznawania świadczeń pochodzących ze środków publicznych. W sytuacji zaś, gdy MOPS nie jest w stanie otrzymać tych informacji bezpośrednio od osoby, której dane dotyczą, a posiada uzasadnione przypuszczenia dotyczące ww. wychowanka, może podjąć kroki niezbędne

do ustalenia okoliczności faktycznych, korzystając z uprawnienia określonego w art. 105 ustawy o pomocy społecznej.

Powołane przepisy ustawy o pomocy społecznej w ocenie Generalnego Inspektora wskazują na uprawnienie ośrodka pomocy społecznej, jakim jest MOPS, do pozyskania wnioskowanych danych osobowych Pana N.R. przetwarzanych przez placówkę oświatową, jaką jest Szkoła. Powyższe oznacza, że przesłankę udostępnienia żądanych przez MOPS danych stanowi art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Analiza materiału dowodowego sprawy prowadzi do wniosku, że żądanie MOPS w zakresie udostępnienia ww. danych osobowych jest w pełni uzasadnione i wypełnia dyspozycję art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Wnioski MOPS skierowane do Szkoły spełniają przesłanki udostępnienia danych, ponieważ zostały złożone do administratora danych w formie pisemnej, były umotywowane, wskazywały zakres i przeznaczenie wnioskowanych danych oraz w sposób wiarygodny uzasadniały potrzebę ich udostępnienia.

W ocenie Generalnego Inspektora Szkoła bezpodstawnie zaniechała udostępnienia MOPS danych osobowych, a w ten sposób naruszyła art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

W myśl art. 12 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych do zadań Generalnego Inspektora w szczególności należy wydawanie decyzji administracyjnych i rozpoznawanie skarg w sprawach wykonywania przepisów o ochronie danych osobowych. Zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 2 tej ustawy w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności udostępnienie danych osobowych.

Wobec powyższego zasadne jest skorzystanie przez Generalnego Inspektora z kompetencji określonej w art. 12 pkt 2 w zw. z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy i nakazanie Szkole w drodze decyzji administracyjnej udostępnienia MOPS w K. danych osobowych w zakresie określonym w sentencji niniejszej decyzji.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).